

Publicerad 2006-09-24 00:33 av Linuxtjej

Är det en kvinna eller man jag ska träffa?

I mötet med dig blev jag en annan människa....

Du har bjudit hem mig på middag och lite snack. Jag har sett fram emot det här en lång stund och bara väntat på att du ska ringa en dag.

Jag ser ditt nummer på mobilen. Det pirrar till någonstans inom mig. Jag väntar ett par signaler innan jag svarar, vill se dig, stå där hemma och vänta på att jag ska svara inom mig. Att du ska känna samma förväntan som jag.

Jag fördröjer den ljuva stunden lite längre. Till slut svarar jag.

- Hej, är det du, nämen vad kul, jag tänkte just på dig.

- Middag hos dig? Ja visst, jag kommer gärna.

Under dagen när jag ska göra mig i ordning är jag nervös. Har väntat så länge på det här, och undrar vad som kommer hända. Har dagdrömt, vagt, inte riktigt vågat tänka på vad som kan hända, för då kanske det finns en chans att det inte slår in. Så jag försöker hålla mina förhoppningar på en låg nivå för att inte bli besviken sen.

När jag står utanför din dörr och ringer på bultar hjärtat i 150. Jag är jättenervös, händerna dryper av svett, jag torkar av dem på kjolen. Du öppnar dörren, är vackrare än vad jag minns att du någonsin varit. Vi kramas. Jag dröjer kanske kvar en liten stund för länge i din famn.

Du välkomnar mig in i huset. Jag tar av mig skorna och hänger upp jackan, tittar mig omkring. Du har ändrat en hel del sen jag var här sist. Efter en snabb överblick av vardagsrummet, tittar jag på dig. Du har gått ut i köket och hållt upp ett glas vin till mig som du ger mig. Varsågod, det är nyinköpt från Systembolaget.

- Hoppas det ska smaka! Förresten, du dricker väl vin?

- Ja då, svarar jag och ler.

Jag dricker vinet snabbt i djupa klunkar, den här osäkerheten måste bort. Maten står färdig i köket, det vattnas i munnen på mig. Vi äter, pratar och har det allmänt trevligt. I bakgrunden spelas någon musik jag inte riktigt känner igen, men på stilen låter det som lättsmält jazz. Efter maten läser vi högt ur böcker för varandra, skrattar och minns gamla tider ihop, för att smälta all den goda maten du bjudit på.

Du minns min fascination för skräckfilmer, och har införskaffat för en för kvällen som du sätter på. När du laddat videon, brer du en filt över mitt knä som vi delar på. Under de mest skrämmande partierna i filmen kramar jag din hand, först lite löst, osäkert, men sen när jag märker att du inte drar bort handen tar jag den i ett fastare grepp. Det blir varmt att sitta och hålla hand, så du drar bort den, men inte ovänligt på något vis, bara för att torka bort svetten.

Filmen tar slut. du frågar om jag vill lyssna på lite musik, jag säger: javisst. Ännu ett glas vin går ner i min strupe, för nervositeten börjar ta överhanden igen. Det lite raspiga ljudet från en LP ljuder från högtalarna. Du reser dig upp, sträcker ut din hand mot mig, säger lågt: kom så dansar vi.

Lite stelt håller jag händerna om din midja. Du viskar i mitt öra: slappna av, och bara njut av musiken. En djup suck gör mig avslappnad, och jag drar dig närmare mig. Vi dansar sakta runt runt. Jag drar in din doft i min näsa, den är söt och god. Jag utforskar din hud med mina händer, lyfter sakta på tröjan som du har på dig, smeker din bara rygg. Mitt huvud vilar på din axel, musiken är lugn och skön. Nästan för skön. Dina ögon möter mina, din nästipp mot min. Snart måste det hända något, tänker jag. Jag tar upp mina händer från din rygg, lägger dem på dina kinder. Våra tungor blandar sig samman och det enda jag kan tänka är att jag är i himmelriket....

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Linuxtjej med Poeter.se id #7821 innehar upphovsrätten